

การพัฒนาความรู้ด้านเด็กที่มีความต้องการพิเศษและทัศนคติเชิงบวก
ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
โดยใช้กิจกรรมการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วม
ในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี

A developmental of children with special needs knowledge and positive
attitude towards children with special needs of early childhood students
education curriculum, using observation and participation educational
activities in the special education center Region 5, Suphanburi Province.

กรรวิภาร์ หงษ์งาม*

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

kanvipa Hongngam*

Faculty of education Suan Dusit University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาความรู้และทัศนคติของนักศึกษาก่อนเรียนวิชาการศึกษาพิเศษ 2) เปรียบเทียบความรู้และทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน วิชาการศึกษาพิเศษ กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มเลือกประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการศึกษาพิเศษ โดยเลือกแบบแบ่งชั้นภูมิ ได้นักศึกษาศูนย์การศึกษา นอกที่ตั้ง จังหวัดสุพรรณบุรี 3 ตอนเรียน ประกอบด้วย ตอนเรียน UA จำนวน 47 คน ตอนเรียน UB จำนวน 47 คน และตอนเรียน UC จำนวน 45 คน รวมทั้งสิ้น 139 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบ แบบประเมินทัศนคติและแบบสังเกตและการมีส่วนร่วม โดยในแบบทดสอบประกอบด้วย การวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ทางการศึกษาพิเศษ แบบทดสอบประเมินทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ และแบบสังเกต สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (paired samples statistics) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในด้านการศึกษาพิเศษก่อนการทดลองอยู่ใน ระดับน้อยถึงปานกลาง และเมื่อกลุ่มตัวอย่างได้รับการจัดกิจกรรมศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมตามโปรแกรม

---

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
e-mail: joomjaidee@hotmail.com

A developmental of children with special needs knowledge and positive
attitude towards children with special needs of early childhood students
education curriculum, using observation and participation educational activities
in the special education center Region 5, Suphanburi Province.

กิจกรรมที่จัดขึ้นแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านเด็กที่มีความต้องการพิเศษและคะแนนทัศนคติเชิงบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษอยู่ระดับปานกลางถึงมาก ทั้ง 3 ตอนเรียน โดยคะแนนก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยให้เพิ่มเวลาเพื่อให้นักศึกษามีส่วนร่วมศึกษาสังเกตและมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะทำให้นักศึกษาได้รับทั้งความรู้และมีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

คำสำคัญ: ความรู้ด้านเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทัศนคติเชิงบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ นักศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย กิจกรรมการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วม

Abstract

The purposes of this study were to: 1. Study the knowledge and attitude of students before studying children with special needs and 2. Compare their knowledge and attitude before and after studying special education subject. The sample were 139 students of Supanburi campus, which were classified by using stratified sampling from the population of second year early childhood education students of all campus in Suan Dusit University. They were studying special education subject, composed of 47 students from section UA, 47 students from section UB and 45 students from section UC. The instruments of this study were achievement test, attitude test and observation form. The statistic used in this study were mean, S.D. and t-test (paired samples statistic). The results of this research were found that the sample had knowledge about special education and positive attitude toward children with disabilities at the medium level and high level of all 3 sections. The score of pretest and posttest of all show that difference with a statistical significance of 0.01 level. The suggestion of this study is that the students take more time for studying special education by participation and interaction with children it leads to get more knowledge and positive attitude toward children with disabilities.

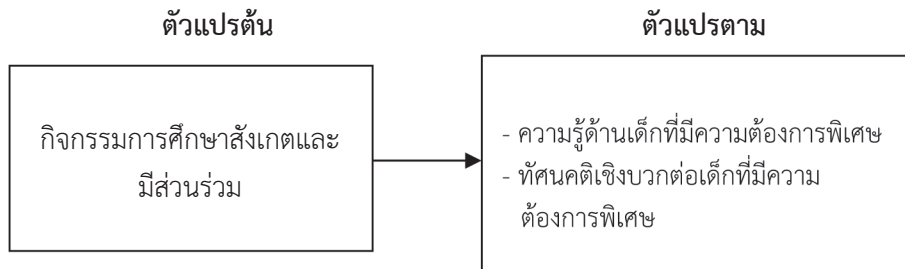
Keywords: Knowledge of Children with Special Needs, Positive Attitude toward Children with Disabilities, Early Childhood Students Education Curriculum, Observation and Participation Educational Activities.

บทนำ

การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีสาระสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาครั้งสำคัญของประเทศไทย คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยถือว่าการศึกษาต้องเกิดจากตัวผู้เรียนเป็นผู้ลงมือกระทำ เน้นความสำคัญของการปฏิบัติ ทดลอง เสริมทักษะและประสบการณ์ ซึ่งเป็นการฝึกวิถีคิดที่ทำให้เกิดปัญญานำสู่ความรู้ที่เชื่อมโยงลึกซึ้งเป็นการบูรณาการสร้างและหลอมรวมความรู้แบบองค์รวมไม่จำกัดอยู่ภายในวิชาและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัวและมีความสุขกับการเรียนรู้ ดังนั้น การส่งเสริมนักศึกษาให้เป็นผู้มีความสุขจากการเรียนรู้อย่างไม่สิ้นสุดคือ ภาพอนาคตคนไทยที่พึงประสงค์คือ เป็นคนไทยที่มีความรับผิดชอบ มีคุณภาพ รู้จริง รู้กว้าง รู้ภาษา รู้เทคโนโลยี รู้รักษาสุขภาพและมีคุณธรรม มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม มีความรู้และทักษะ มีความสามารถในการวิเคราะห์ มีความขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย อดทนและมุ่งมั่นในการทำงาน มีความสามัคคี รักใคร่กลมเกลียวเอื้ออาทรและเกื้อกูลกันและกัน ดำรงตนตามครรลองของศาสนา รู้จักแสวงหาความรู้และรักการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถในการจัดการตนเองและปรับตัวในการดำเนินชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์ มีวิสัยทัศน์และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Office of the Education, 1999)

การจัดการเรียนการสอนนั้นนอกจากผู้สอนต้องมีความรู้อย่างชัดเจนแล้วยังต้องมีความเข้าใจในตัวนักเรียน โดยเฉพาะเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือที่เรียกว่า เด็กพิเศษ นั้นยังจะต้องให้ความสำคัญในรายละเอียดในความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นรายบุคคล ทักษะคิดเชิงบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทจะช่วยผู้สอนให้มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาเด็ก รวมทั้งให้การเอาใจใส่ อดทนต่อปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจขึ้น ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมในวิชาการศึกษาพิเศษ จะช่วยให้นักศึกษามีความรู้ และมีความเข้าใจ มีทัศนคติเชิงบวกต่อ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ และการจัดการศึกษาพิเศษ และการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับครูในศูนย์การศึกษาพิเศษ นักศึกษาจะมีประสบการณ์ในการสอน เรียนรู้ในกระบวนการสอน วิธีการสอน การใช้เทคนิคต่าง ๆ ในแบบการศึกษาพิเศษ รวมถึงการใช้สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นใดทางการศึกษาที่จำเป็นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ นักศึกษาจะรับรู้อย่างลึกซึ้ง ในความยากลำบากและขีดจำกัดที่มีของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สำหรับการเรียนวิชาการศึกษาพิเศษ รหัสวิชา 1082105 ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 การมีความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติในเชิงบวกต่อเด็กในการจัดการศึกษาพิเศษเหล่านี้จะช่วยให้นักศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวม หรือจัดการเรียนการสอนเพื่อเด็กทุกคนได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความรู้และทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษของนักศึกษา ก่อนเรียนวิชาการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนวิชาการศึกษาพิเศษ

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ปีการศึกษา 2556 จำนวน 347 คน ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาในมหาวิทยาลัย ศูนย์ศึกษานอกที่ตั้งสุพรรณบุรี ศูนย์ศึกษานอกที่ตั้งนครนายก ศูนย์ศึกษานอกที่ตั้งลำปาง โดยนักศึกษาศูนย์นอกที่ตั้งจะมีชื่อตอนเรียนขึ้นต้นด้วยอักษรภาษาอังกฤษแตกต่างกัน เช่น ศูนย์ศึกษานอกที่ตั้งสุพรรณบุรี ขึ้นต้นตอนเรียนด้วย ยู (U) เช่น ตอนเรียน UA ศูนย์ศึกษานอกที่ตั้งนครนายกจะขึ้นต้นตอนเรียนด้วยตัวอักษร เอ็น (N) เช่น ตอนเรียน NA และศูนย์ศึกษานอกที่ตั้งลำปางจะขึ้นต้นตอนเรียนด้วยตัวอักษร แอล (L) เช่น ตอนเรียน LA

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนเรียนวิชาการศึกษาพิเศษ สุ่มเลือกแบบแบ่งชั้นภูมิ ได้นักศึกษาศูนย์นอกที่ตั้ง จังหวัดสุพรรณบุรี 3 ตอนเรียน ประกอบด้วย ตอนเรียน UA จำนวน 47 คน ตอนเรียน UB จำนวน 47 คน และตอนเรียน UC จำนวน 45 คน รวมทั้งสิ้น 139 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา ใช้เวลาในการวิจัย ภาคเรียนที่ 1 เริ่มตั้งแต่เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2556 ถึง เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2557 ปีการศึกษา 2556

2. การสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 แบบทดสอบและแบบประเมินทัศนคติ

ผู้วิจัยทดสอบค่าความเชื่อมั่น KR 20 ของแบบทดสอบประกอบด้วย การวัดผลด้านความรู้ ด้านการศึกษาพิเศษ 50 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น 0.94 ค่า IOC มีค่า 0.83 และแบบทดสอบประเมินทัศนคติ ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 20 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น 0.87 ค่า IOC มีค่า 0.82

2.2 แบบศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วม

แบบศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดให้นักศึกษาสังเกต (Observation) จากปฏิกริยา ท่าทาง หรือเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ ที่เกิดขึ้นขณะเข้าไปศึกษาสังเกตใน ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี และจดบันทึกไว้โดยไม่มีการสัมภาษณ์ โดยจะศึกษาดูปฏิกริยาของผู้สอน ผู้ปกครอง เด็ก ในสถานการณ์ต่าง ๆ กันในครั้งแรก และให้มีการสัมภาษณ์ในครั้งต่อไป เมื่อนักศึกษาต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดให้นักศึกษาเข้าไป ร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยร่วมกับผู้สอน ผู้ปกครอง หรือบุคลากรของโรงเรียนในการจัดกิจกรรม แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ แล้วจดบันทึกความคิดเห็น ความรู้สึกจากการมีส่วนร่วมที่ได้ลงในสมุดบันทึก

3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ทดสอบความรู้ด้านการศึกษาพิเศษโดยใช้แบบทดสอบและประเมินทัศนคติโดยใช้แบบ ประเมินทัศนคติก่อนเรียนและหลังเรียน

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลโดย ผู้วิจัยใช้แบบการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการ วิเคราะห์

4.2 สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย t-test (Pried sample statistics) ระหว่างคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียนกับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม

4.3 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากการบันทึกการศึกษาสังเกตและ มีส่วนร่วมของนักศึกษา

ผลการวิจัย

1. ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนดังแสดงในตารางที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบความรู้ด้านการศึกษาพิเศษก่อนและหลังเรียนของ นักศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ตอนเรียน UA, UB และ UC ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านการศึกษาพิเศษก่อนและหลังเรียน

ตอนเรียน	จำนวน	ก่อนเรียน			หลังเรียน			t-test	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล		
UA	47	17.38	3.71	ปานกลาง	41.17	4.95	มาก	29.93	0.00**
UB	47	19.30	3.80	ปานกลาง	42.53	4.06	มาก	32.39	0.00**
UC	45	18.13	4.43	ปานกลาง	41.31	8.02	มาก	23.58	0.00**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 นักศึกษาตอนเรียน UA จำนวน 47 คน คะแนนก่อนและหลังทดลองเมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ t-test: Paired Two Sample for Means ได้ 29.93 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า นักศึกษาตอนเรียน UA มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษเพิ่มขึ้น โดยจากตารางจะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนร่วมกิจกรรม 17.38 อยู่ในระดับปานกลาง และมีคะแนนเฉลี่ยหลังร่วมกิจกรรม 41.17 อยู่ในระดับมาก แสดงว่าการจัดกิจกรรมการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมมีผลทำให้ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษของนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นักศึกษาตอนเรียน UB จำนวน 47 คน มีคะแนนก่อนและหลังทดลองเมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ t-test: Paired Two Sample for Means ได้ 32.39 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า นักศึกษาตอนเรียน UB มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษเพิ่มขึ้น โดยจากตารางจะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนร่วมกิจกรรม 19.30 อยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยหลังร่วมกิจกรรม 42.53 อยู่ในระดับมาก แสดงว่าการจัดกิจกรรมการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมมีผลทำให้ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษของนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นักศึกษาตอนเรียน UC จำนวน 45 คน ได้คะแนนก่อนและหลังทดลองเมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ t-test: Paired Two Sample for Means ได้ 23.58 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า นักศึกษาตอนเรียน UC มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษเพิ่มขึ้น โดยจากตารางจะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนร่วมกิจกรรม 18.13 อยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยหลังร่วมกิจกรรม 41.31 อยู่ในระดับมาก แสดงว่าการจัดกิจกรรมการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมมีผลทำให้ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษของนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ด้านทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินทัศนคติของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ตอนเรียน UA, UB และ UC ก่อนเรียนและหลังเรียนตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนและหลังเรียน

ตอนเรียน	จำนวน	ก่อนเรียน			หลังเรียน			t-test	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล		
UA	47	6.43	3.19	น้อย	16.19	1.74	มาก	20.63	0.00*
UB	47	6.43	3.19	น้อย	16.19	1.74	มาก	18.72	0.00*
UC	45	6.33	3.21	น้อย	16.16	1.76	มาก	18.26	0.00*

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 นักศึกษาตอนเรียน UA จำนวน 47 คน มีคะแนนทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนและหลังทดลองเมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ t-test dependent ได้ 20.63 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า นักศึกษาตอนเรียน UA มีทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มขึ้น โดยจากตารางจะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนร่วมกิจกรรม 6.43 อยู่ในระดับน้อย และมีคะแนนเฉลี่ยหลังร่วมกิจกรรม 16.19 อยู่ในระดับมาก แสดงว่าการจัดกิจกรรมการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมมีผลทำให้ทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษของนักศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มีทัศนคติเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นักศึกษาตอนเรียน UB จำนวน 47 คน คะแนนทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนและหลังทดลองเมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ t-test dependent ได้ 18.72 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า นักศึกษาตอนเรียน UB มีทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มขึ้น โดยจากตารางจะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนร่วมกิจกรรม 6.43 อยู่ในระดับน้อย และมีคะแนนเฉลี่ยหลังร่วมกิจกรรม 16.19 อยู่ในระดับมาก แสดงว่าการจัดกิจกรรมการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมมีผลทำให้ทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษของนักศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มีทัศนคติเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นักศึกษาตอนเรียน UC จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 45 คน คะแนนทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนและหลังทดลองเมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ t-test: Paired Two Sample for Means ได้ 18.26 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า นักศึกษาตอนเรียน UC มีทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มขึ้น โดยจากตารางจะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนร่วมกิจกรรม 6.33 อยู่ในระดับน้อย และมีคะแนนเฉลี่ยหลังร่วมกิจกรรม 16.16 อยู่ในระดับมาก แสดงว่าการจัดกิจกรรมการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมมีผลทำให้ทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษของนักศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มีทัศนคติเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมของนักศึกษา

จากการบันทึกการศึกษาสังเกตและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สรุปได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ได้ศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี มีความรู้และความเข้าใจดังนี้

1. นักศึกษาได้สังเกตเห็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท และสามารถแยกประเภทเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ถูกต้อง
2. นักศึกษาสังเกตเห็นลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทอย่างชัดเจน
3. นักศึกษาได้สังเกตเห็นวิธีการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
4. นักศึกษาได้เห็นการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
5. นักศึกษาได้สังเกตเห็นการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษของครู ผู้ปกครองและได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติต่อเด็กอย่างใกล้ชิด
6. นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรม ลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้กับผู้ปกครอง ครู และบุคลากรในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี เช่น การทำงานของเด็ก ความสามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของเด็กแม้ว่าร่างกายหรือพฤติกรรมจะไม่ปกติเหมือนเด็กทั่วไป
7. นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรีจัดให้กับนักเรียนและผู้ปกครอง เช่น การมีโอกาสได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เช่น กิจกรรมการเข้าแถวเคารพธงชาติ กิจกรรมวันเข้าพรรษา กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน การเรียนรู้นอกห้องเรียน และกิจกรรมในโอกาสพิเศษต่าง ๆ รวมทั้งได้เรียนรู้จากวิทยากรของศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมสำหรับการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
8. นักศึกษาได้มีส่วนร่วมพูดคุยเรื่องราวทั้งการเรียน การดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษของครูและผู้ปกครอง ได้มีโอกาสพูดคุยร่วมทำกิจกรรมกับทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษและผู้ปกครอง ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเด็กพิการแต่ละประเภท เข้าใจลักษณะความพิการ เข้าใจในขีดจำกัด และความสามารถบางอย่างที่ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อเด็ก

อภิปรายผล

จากข้อมูลการที่ได้รับทั้งทางด้านข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้ ด้านความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะเห็นได้ชัดเจนว่านักศึกษาทั้ง 3 ตอนเรียน มีคะแนนความรู้เพิ่มขึ้นในระดับมากหลังจากการที่นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าไปศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมในศูนย์การศึกษาพิเศษเขต 5 จังหวัดสุพรรณบุรี โดยการกำหนดกิจกรรมการศึกษาสังเกตของผู้วิจัยอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งเริ่มจากการศึกษาจากเอกสารการสอน การบรรยาย ทั้งผู้วิจัยบรรยาย และครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในศูนย์การศึกษาพิเศษ ได้บรรยายเพิ่มเติมในส่วนที่นักศึกษามีข้อสงสัย

หรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม รวมทั้งผู้วิจัยได้จัดให้นักศึกษาได้มีการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เพิ่มเติม หลังจากนั้นกำหนดให้นักศึกษาได้เข้าศึกษาสังเกตในทุกช่วงเวลา ทั้งขณะที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน การทำกิจกรรมนอกห้องเรียน ตลอดจนการทำกิจกรรมอื่น ๆ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งเป็นการส่งเสริมนักศึกษาทั้งทางด้านพุทธิพิสัย และด้านจิตพิสัย ผ่านกิจกรรมศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วม การจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสร่วมกิจกรรมกับบุคลากรที่เชี่ยวชาญในด้านเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีเด็กและผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท มีการจัดการเรียนการสอนและการช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษารอบถ้วน ตลอดจนมีสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเด็กพิการที่ทันสมัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jaichiyapum et al., 2014 ถ้าออกแบบให้ผู้ปกครองและเด็กปฐมวัยร่วมกันใช้เวลาในการทำกิจกรรม จะช่วยส่งเสริมให้ผู้ปกครองและเด็กได้มีปฏิสัมพันธ์ และนักศึกษาจะมีความรู้ในด้านการรู้จักสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จากนั้นจะนำไปสู่การพูดคุยระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองถึงรายละเอียดของประเภทและลักษณะของความพิการ สาเหตุความพิการ และขีดความสามารถหรือข้อจำกัดของแต่ละความพิการ การกำหนดให้มีการซักถามครู และผู้ปกครองเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมทั้งทางด้านลักษณะของความพิการ การเรียนรู้ของเด็ก การดูแลและวิธีการช่วยเหลืออื่น ๆ ตลอดจนการใช้สิทธิที่มีพึงได้ตามกฎหมายของคนพิการ ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีการสังเกตและมีส่วนร่วมจึงเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้บัญญัติให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งสาระดังกล่าวนำไปสู่การจัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับแรกของประเทศไทยที่มุ่งหวังจะยกระดับการศึกษาของประเทศไทยให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาอันก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาครั้งสำคัญของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวดที่ 4 การจัดการเรียนรู้ ของสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ หรือฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็นรักการอ่านและเกิดความใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (Ministry of Education, 1999)

จากการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมของนักศึกษาจะพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเข้าใจในความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังนั้นหลังการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วม นักศึกษาจึงมีคะแนนเกี่ยวกับความรู้ด้านเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการเรียน อาจกล่าวได้ว่าการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมช่วยให้นักศึกษารู้และเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง สอดคล้องกับ Klein (1991) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้คือกระบวนการของประสบการณ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างค่อนข้างถาวร ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้ไม่ได้มาจากภาวะชั่วคราว วุฒิภาวะ หรือสัญชาตญาณ และการที่นักศึกษาได้ศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมนี้เองทำให้เกิดการเรียนรู้ เพราะนักศึกษามีทั้งประสบการณ์ตรงคือ

การได้ปฏิสัมพันธ์กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ปกครองเด็ก และครูผู้สอน การใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ และยังได้เห็นปฏิกริยาของเด็กที่ตอบสนองต่อการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดกิจกรรมของครูในศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวที่ผู้วิจัยจัดให้นักศึกษาและสอดคล้องกับ Cotakun (2013) ที่กล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษาจากการมีประสบการณ์ที่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือจากการฝึกหัด ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาทั้ง 3 ตอนเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยผ่านการจัดกิจกรรมศึกษาสังเกตและมีมีส่วนร่วมของผู้วิจัยที่เป็นกระบวนการสามารถทำให้นักศึกษาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เปลี่ยนความคิด ทำให้ผลการทดสอบด้านความรู้หลังการเรียนมีคะแนนมากกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติเชิงบวกของนักศึกษาทั้ง 3 ตอนเรียน พบว่า มีผลที่แตกต่างกัน โดยคะแนนทัศนคติเชิงบวกหลังเรียนมีค่ามากกว่าคะแนนทัศนคติเชิงบวกก่อนเรียน จากการวิจัยนี้จะเห็นได้ว่า การที่นักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยตรงจะทำให้นักศึกษาได้เห็นถึงศักยภาพของเด็ก เด็กแต่ละคนมีความสามารถ และพยายามจะแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเอง นักศึกษาได้มีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี และได้ช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ทำให้นักศึกษามีมุมมอง ความคิดและมีทัศนคติเชิงบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มขึ้น โดยนักศึกษาได้มองเห็นภาพชัดเจนว่า การให้ความช่วยเหลือและปรับพฤติกรรมเด็กตั้งแต่ยังน้อย พฤติกรรมยังไม่รุนแรงมักจะได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pochanajun & Wattananonsakol (2014) จากการสังเกตนักศึกษาของผู้วิจัยที่ได้เข้าร่วมศึกษาสังเกตนักศึกษาในขณะเข้าร่วมกิจกรรมที่ศูนย์การศึกษาพิเศษจัดให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งกิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าในช่วงชั่วโมงแรก ๆ ของการร่วมกิจกรรมศึกษาสังเกตและมีมีส่วนร่วม นักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่กล้าเข้าไปพูดคุยกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ บางคนไม่กล้าสัมผัสหรือจับหรือเข้าใกล้เด็ก เมื่อถามนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่จะตอบว่าไม่กล้า กลัว เกรงว่าจะทำให้เขาเจ็บ หรือบางคนบอกว่าไม่คิดว่าเขาจะทำอะไรได้นอกจากนอนอยู่ที่บ้าน แต่เมื่อเวลาผ่านไปในช่วงท้ายของกิจกรรม นักศึกษาทุกคนมีความคุ้นเคยและสามารถร่วมกิจกรรมกับนักเรียนด้วยความสนุกสนาน และพูดคุยกับผู้ปกครองได้อย่างสนิทสนม ผู้วิจัยสัมภาษณ์ถึงความคิดและความรู้สึก พบว่า นักศึกษาทุกคนตอบว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ สามารถทำอะไรได้หลายอย่าง อย่างที่นักศึกษาไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะทำได้ เช่น เล่นเกมกับเพื่อน แสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่โดยไม่รู้สึกขัดเขิน และมีสีหน้า แววตาที่มีความหวัง มีความสุข ทำให้นักศึกษารู้สึกดี รู้สึกชอบและรักเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จากกิจกรรมที่จัดให้นักศึกษานี้ทำให้นักศึกษามีทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปในเชิงบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับ Bovon (2002) ที่กล่าวว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความเข้าใจและทัศนคติที่ดีขึ้น คือ สิ่งที่เราเรียนรู้ มีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจด้านอารมณ์ ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยได้จัดเป็นกิจกรรมการศึกษาสังเกตและมีมีส่วนร่วมไว้อย่างครบถ้วน ดังนั้นทัศนคติเชิงบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษจึงเกิดขึ้นกับ

นักศึกษาทั้ง 3 ตอนเรียน สอดคล้องกับ Utairatanakit (2002) ที่กล่าวว่า ทักษะคติในทางบวก คือ ความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ดีหรือยอมรับ ความพอใจ

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า การออกแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนได้ดี การออกแบบกิจกรรมโดยกำหนดให้นักศึกษาเริ่มต้นจากง่ายไปสู่เรื่องยาก เริ่มจากการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ ด้านเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จากนั้นให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าศึกษาเพิ่มเติม จนกระทั่งเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับเด็ก ผู้ปกครองและครูผู้สอนในชั้นเรียน การออกแบบให้นักศึกษาเริ่มเรียนรู้จากเรื่องที่ใกล้ตัวไปสู่เรื่องไกลตัวโดยการสังเกตจากบริบทที่ นักศึกษาค้นเคย และเริ่มจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยากโดยให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมกับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องทำการสำรวจแหล่งเสริมประสบการณ์และการติดต่อประสานงานแหล่งเรียนรู้ที่เป็น แหล่งประสบการณ์ที่ดีที่มีบุคลากรที่จะช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น การทำข้อตกลงร่วมกันในการ ดำเนินกิจกรรมไปจนครบถ้วนตามกำหนด จะทำให้นักศึกษามีความรู้และเข้าใจ มีการจดจำเนื้อหาสาระ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกขณะเรียนรู้ สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน แบบลงมือทำ (Active Learning) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านความรู้ อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา สอดคล้องกับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ต้องการให้ผู้สอนออกแบบการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งเป็นวิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ (Panid, 2012) การวิจัยนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมให้นักศึกษาครูเป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นที่รักและศรัทธาของศิษย์และเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาเด็กให้เจริญก้าวหน้าของประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปมีดังนี้

1. ควรศึกษาผลการพัฒนาความรู้และทัศนคติเชิงบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้กิจกรรมการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมของนักศึกษาในวิชาอื่นของหลักสูตรปฐมวัย
2. ควรศึกษาผลการพัฒนาความรู้และทัศนคติเชิงบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้กิจกรรมศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ในศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการพัฒนาความรู้และทัศนคติเชิงบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้กิจกรรมการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมของนักศึกษาศูนย์ในมหาวิทยาลัยกับศูนย์นอกที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

References

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชนิสรา ใจชัยภูมิ, ศศิธร รัตนบุตร และประวีชญา แข่งขัน. (2560). การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือของผู้ปกครอง โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เขตจังหวัดเลย. *วารสาร มสค สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 13(3).
- ทิตยดา โภชนจันทร์และ สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล . (2560). การพัฒนาแบบวัดปัญหาพฤติกรรมเด็กระดับประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสาร มสค สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 13(3).
- ดารณี อุทัยรัตนกิจ. (2545) *การศึกษาสำหรับคนพิการในยุคโลกาภิวัตน์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561)*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2556). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Klein, B. (1991). *Learning*. New York, NY: McGraw-Hill.

Translated Thai References

- Bovon. S. (2002). *Social Phycology*. Bangkok: Suveriyasarn. (in Thai)
- Cotakun, S (2013). *Educational Psychology*. Faculty of Education Chulalongkorn University. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Jaichiyapum C., Ranabut S., & Khaengkun P. (2014). The Development of language Skills in Early Childhood Chidren with Cooperative Learning of Parents Associated with the Police Patrol School, Loei Provice. *SDU Research Journal Humanities and Social Sciences*, 13(3). (in Thai)
- Panid, W. (2012). *Learning Pathways for Students in Century 21*. Bangkok: Sodsri-Salidwong Foundation. (in Thai)

- Pochanajun, T. & Wattananonsakul, S. (2014). *A Development of Behavior Problem Scale for the Elementary School Children in Bangkok. SDU Research Journal Humanities and Social Sciences, 13*(3). (in Thai)
- Ministry of Education. (1999). *National Education Act B.E. 1999. Amendments Second National Education Act B.E. 2002. Third National Education Act B.E. 2010*. Bangkok: Teachers Council Lad Phraow Co.Ltd. (in Thai)
- Office of the Education Council. (2010). *The proposal of The reform education in decade 2nd*. Bangkok: Pricwan graphic. (in Thai)
- Utairatanakit, D. (2002). *Education for person with disability in grobalization*. Bangkok: Kasetsart University. (in Thai)

ผู้เขียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรวิภาร์ หงษ์งาม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

295 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10800

e-mail: joomjaidee@hotmail.com

